

99 HASZNOS JÓTANÁCS!

Fegyelmezés az osztályban

Sharon R. Berry

99 HASZNOS JÓTANÁCS!

Fegyelmzés az osztályban

Sharon R. Berry, PhD

2008.

99 HASZNOS JÓTANÁCS!
Fegyelmzés az osztályban

Szerző: Sharon R. Berry, PhD

Az eredeti angol nyelvű kiadás címe:
100 IDEAS THAT WORK!
Discipline in the Classroom

Hungarian version is translated and printed by
permission of Sharon R. Berry
© 1994 Sharon R. Berry

Magyar nyelvű copyright:
Association of Christian Schools International
Keresztény Alapítvány
1182 Budapest, Óhuta u. 46.
ACSIEurope@acsi.org

2. kiadás, Budapest, 2008
ISBN 963 04 5512 9

Minden jog fenntartva. Jelen kiadványt vagy annak részeit tilos
bármilyen eljárással másolni a kiadó előzetes engedélye nélkül.

Készült: *fotogOLD[®]* Nyomda, Gyál 2008/031
Felelős vezető: Borvető Béla

Az agyag

Egy nap kezembe agyagot vettem,
És lassan formázni kezdtem.
Alkotó tíz ujjam alatt
Engedelmes volt az anyag.

Múltak a napok, és visszatértem:
Az agyag megszilárdult szépen.
Amilyené gyúrtam, olyan volt
Megváltozni többé nem tudott.

Egyszer élő agyagot vettem
Kezembe, és formálni kezdtem,
Mint lélegző szobrot a művész,
Egy gyermek hajlékony szívét.

Évekkel később újra láttam:
Gyermek helyett egy ifjút találtam.
Kezem nyomát lelkén ma is látom
Többé már nem lehet átformálnom.

ismeretlen szerző

Bevezetés

A „fegyelmezés” szó, eredetét tekintve, kapcsolatban áll a „tanítvány” szóval. Jézus 12 nagyon különböző háttérből származó férfit gyűjtött maga köré, akik három évig vele jártak, és akiket ez alatt az idő alatt arra tanított, hogyan szolgálják Istent. Céljai nem sokban tértek el azoktól a céloktól, amelyeket egy keresztyén iskolában dolgozó tanár kíván megvalósítani. Milyen óriási lehetőség, hogy diákjaidat elvezetheted a Vele való személyes kapcsolatra, majd segítheted az Ő tulajdonságainak kimunkálódását bennük! Ahhoz, hogy ezt a célt el tudd érni, jó fegyelmezési módszerekre van szükséged.

A jó fegyelmezés első alapelve, hogy a tanár és diák között igazi, gondoskodástól áthatott, jó kapcsolat legyen. Természetesen bárki fegyelmezheti, és időnként kell is, hogy fegyelmezze a gyermekeket. Mások ellenőrizhetik a gyermek viselkedését, de ahhoz, hogy ez hosszútávon eredményes legyen, az szükséges, hogy a diákok akarjanak a tanárok kedvében járni, és idővel magukévá tegyék a tanár velük szemben támasztott elvárásait. A végső cél természetesen az, hogy a diákok eljussanak a belső motivációból fakadó önfegyelmezésig, hogy kedvesek legyenek Isten előtt.

A jó fegyelmezési módszerek sok mindentől függenek: a tanártól, a felszereltségtől, az osztály tevékenységétől, a felkészüléstől, az előadástól, a beavatkozási módszerektől, stb. A következő javaslatokat annak érdekében tesszük, hogy ezen tényezők közül néhányat érintsünk. A javaslatok nem merítenek ki egy-egy témát, inkább a gondolkodás serkentését szolgálják, hogy saját ötleteiddel, elképzeléseiddel kiegészíthesd őket. Bízom a Szentlélek vezetésében, aki egyedi helyzetekben is bölcsességet tud adni, és azért imádkozom, hogy siker koronázza munkádat, miközben „tanítod a gyermekeket arra az útra, amelyen járjon” (Péld. 22:6). Kívánom, hogy Isten áldása kísérje erőfeszítéseidet.

Sharon Berry

Fegyelmezési alapelvek

- 1. Alakíts ki igazi, gondoskodástól áthatott jó kapcsolatot minden diákkal!** Mutass érdeklődést személyes életük, különösen problémáik és kérdéseik iránt! Törekedj arra, hogy mindig meglássák benned Krisztus szeretetét!
- 2. Rendszeresen imádkozz minden diáért!** Imádkozz még többet azért, aki nevelhetetlennek látszik! Lehetséges, hogy benne rejlik a legnagyobb lehetőség a jövőbeni szolgálatra. Ha tanulmányozod a híres prédikátorok, misszionáriusok életét, legtöbbször igen konok, önfejű, nehezen kezelhető gyermek volt. Úgy tűnik, Isten gyakran felhasználja az ilyen embereket, hogy új szolgálásokat indítsanak el és vállalják az ezzel járó kockázatot Őérte. Tanuld meg, mire van szüksége az egyes diákoknak ahhoz, hogy azt érezzék, elfogadod és értékeled őket, ne pedig elutasítást érezzenek vagy azt, mintha nem is léteznének a számodra. Közvetítsd feléjük Isten gondoskodását, érdeklődését és szeretetét!
- 3. Tanítsd és éld meg az alá-fölérendeltség elvét! Mindig add meg a tiszteletet a feljebbvalóidnak!** Fel kell ismerned, hogy ha egy diák megtanulja, mit jelent valaki más hatalmának engedelmessé válni, akkor sokkal könnyebben alá tudja vetni magát Istennek. Hangsúlyozd saját kapcsolatot a felsőbb vezetőkkel, különösen azt, hogy mit jelent Isten Igéjével összhangban, és a munkatársakkal harmonikus kapcsolatban lenni!
- 4. Fejleszd az önfegyelmet és mutass belőle példát!** A fegyelmezettséget sokszor nem „tanulják”, hanem „elteszik”. A tanulók megfigyelik, hogyan viselkedsz az osztályban, hogyan hajtod végre az egyes feladatokat, hogyan vezeted le a stresszt, hogyan alakítasz ki értékes kapcsolatokat másokkal, mennyire tudsz kiegyensúlyozott maradni és megfelelően reagálni még a problémákra és csalódásokra is.

5. A diákok szüleit tekintsd partnernek! Nem találsz jobb szövetségest, még egy olyan valakit, akit annyira érdekelne a diák jóléte, jó szereplése, aki annyira el lenne kötelezve, hogy a gyermek elérje a tőle telhető maximumot. Az iskolában a szülő helyettesítője vagy, „parentis en locus”. Ahogy a szülők kommunikálnak egymással, neked is arra kell törekedned, hogy üzeneteid mindig őszinte szeretetet, igazi törődést, a problémák megoldása iránti együttműködési készséget és hosszú távú elkötelezettséget közvetítsenek.

Felkészülés a sikerre

6. Mindig alaposan készülj fel, hogy az óra menete rendszerezett és gördülékeny legyen! A diákok könnyebben alkalmazkodnak a rendszeres tevékenységekhez.

7. Törekedj a megfelelő fizikai környezet kialakítására, fenntartására, kellő szellőztetéssel, a fűtés és hőmérséklet szabályozásával, a zavaró tényezők minimálisra csökkentésével, stb.

8. Legyél rendszerezett! Mindennek legyen meghatározott helye, tartsd magad egy meghatározott időbeosztáshoz! Mindig legyenek kéznél a szükséges segédanyagok! Gördülékenyen térj át egyik tevékenységről a másikra! Tarts mindent rendben és tisztán!

9. Az óra minden részletére dolgozz ki egy meghatározott rendet: a terembe való bevonulásra, a leülésre, a felelésre, a felszerelés elővételére, eltételére, stb.! Ez nem válik nyomasztóvá, sőt biztonságérzetet ad a diákoknak, akik tudják, hogy milyen helyzetben mit várhatnak, és hogy mindenkinek a jogai védve vannak. Hosszú távon időmegtakarítást jelent és megakadályozza, hogy a diákok között nézeteltérések alakuljanak ki.

- 10. Használd az ültetést is fegyelmezési eszközként!** Nem kell minden esetben új ültetési rendet kijelölni, de mindig határozd meg a székek elhelyezését. Legyen néhány szabad hely, ha szükségessé válik valamelyik diák elültetése.
- 11. Legyenek meghatározva a viselkedési elvárások!** Legyél nagyon határozott, de ne vezess be túl sok szabályt! A felsőbb osztályokban a diákok maguk is segíthetnek ezek összeállításában. Időnként elevenítsd fel a szabályokat, vagy azért, hogy a diákok emlékezzenek rájuk, vagy az újonnan jöttek kedvéért. Esetenként óra közben is hivatkozz rájuk! Például: „Köszönöm, hogy jelentkezted, Zsuzsi! Ne felejtsetek el, hogy ez egy olyan szabály, amit ezen az órán be kell tartani!”
- 12. Dicsérd meg azokat, akik betartják a szabályokat!** Legyél konkrét! „Örülök, hogy figyelsz, Jancsi!” „Ha nem beszélgetsz, amíg kiosztod a ceruzákat, azzal sokat segítesz nekem, Anna.” Megerősítésként használhatunk még mosolyt, vállveregetést, kézfogást, matricákat, stb.
- 13. Egy kicsivel az óra kezdete előtt már legyél az osztályban,** készíts elő mindent és köszöntsd a belépő diákokat! Azonnal adj nekik valamilyen feladatot, vagy kezdjétek meg a szokásos reggeli tevékenységet.
- 14. Készülj fel az órára,** hogy a diákoknak a tanítás különböző szakaszaiban mindig legyen elegendő tennivalójuk! Mindig legyen egy alternatív terved és plusz feladataid! Ne felejtsetd el a régi mondást: tervezd meg a munkádat és munkáld ki tervedet! Ugyanakkor legyél rugalmas, és ne bosszankodj, ha nem sikerül mindent elvégezned, amit beterveztél! Lehet, hogy időnként a Lélek arra fog indítani, hogy egy konkrétan felmerülő problémával vagy szükséggel foglalkozz.

15. Te legyél a vezető! Legyél határozott, mindig a te kezében legyen az irányítás! Te vagy a tanár, és a diákok ezt el is várják tőled. A határozatlanságot, szervezetlenséget, stb. hamar észreveszik. Az alapos felkészülés és világos célkitűzések hiánya gyakran fegyelmetlenséghez vezet.

Általános eljárások

16. Válassz egy jelképes nevet az osztálynak! Legjobb, ha olyan nevet választasz, ami kifejezi, milyennek szeretnéd látni a tanulókat. Például: Vidám szívek, Timóteus klub, stb. Ez olyan célt nyújthat, amelynek elérésére ösztönözheted a diákokat.

17. Az órák mindig legyenek érdekesek és a diákok életkori sajátosságainak megfelelőek! Azt hiszem, az órának erről a részéről nem lehet eleget beszélni. Bármilyen jól van felépítve egy óra anyaga, ha nem felel meg a tanulók fejlettségi szintjének, az könnyen fegyelmetlenséghez vezethet.

18. Az előadásmódod legyen érdekfeszítő, minél többféleképpen vond be a munkába a diákokat, használj változatos szemléltető eszközöket! Ne ess abba a hibába, hogy egy bevált módszert a végtelenségig ismételd!

19. Vigyázz, nehogy túlzásba vidd a változatosságot! Az sem jó, ha túl sok mindennel akarsz foglalkozni egy órán, mert így a diákok nem tudnak egy témára koncentrálni. Ne használj olyan segédanyagokat, amelyek alkalmazása túlzottan időigényes, vagy bonyolult! Ha túl sok mozgást, játékot tervezel egy órára, az szintén megbonthatja a fegyelmet.

20. Kerüld el az aprólékos és állandóan ismétlődő feladatok unalmasságát! A legtöbb füzetben megoldandó feladatot át

lehet alakítani, szemléltető eszközök, játékos feldolgozások bevezetésével érdekesebbé lehet tenni.

- 21. Ne feledkezz meg arról, hogy minden diáknak más az erős és gyenge oldala, valamint a tanulási stílusa!** Amikor összeállítod az anyagot, törekedj arra, hogy az egyes témák feldolgozásakor a különböző módszerek – amelyek az egymásra épülő vagy átfogó tanulás, a vizuális vagy hallás utáni megértés szempontjából kedvezőbbek – kiegyensúlyozzák egymást!
- 22. Adj bőséges lehetőséget a diákoknak, hogy a különböző feladatok és gyakorlatok között választhassanak!** Sokan jobban fognak haladni, ha olyan módon tanulhatnak, ami megfelel az érdeklődésüknek és képességeiknek.
- 23. Figyelj oda, hogy az olvasás, írás, hallgatás alpművelein kívül milyen kiegészítő módszereket használsz!** Néhány alternatíva: előadás, értelmezés, kérdésfeltevés, segítség, felépítés, törődés, csoportosítás, válogatás, gyűjtés, összehasonlítás, ellenőrzés, megfeleltetés, bemutatás, tervezés, fejlesztés, időráfordítás, diagramm készítés, irányítás, megvitatás, rajzolás, mások bátorítása, értékelés, példaadás, kiállítás, keresés, követés, adás, menés, azonosítás, interjú készítés, feltalálás, megtartás, elkészítés, modellezés, elnevezés, szervezés, vázlatkészítés, telefonálás, imádkozás, felismerés, feljegyzés, örvendezés, válaszadás, megmentés, napirend összeállítás, válogatás, megosztás, javaslattétel, beszélgetés, tanítás, gondolkodás, használat, megfigyelés, munkálkodás, stb.
- 24. Ösztönözd a tanulókat, hogy törekedjenek a magasabb gondolati műveletek kifejlesztésére, ne elégedjenek meg az egyszerű memorizálással, információ befogadással!**

- 25. Mindig tűzzel ki eléjük konkrét, elérhető célokat!** Ha a diákok megfelelően motiváltak, sokkal kevesebb fegyelmezési probléma adódik. Valamilyen jutalom, egy reggel későbbi kezdés, vagy ha csak tíz perccel több szabadidőt kapnak, mind nagyszerű motiváló tényezők. A tanulók eredményeinek kifüggesztése is jó ötlet, de csak akkor, ha nemcsak a többiektől lemaradt diákok teljesítményét mutatja.
- 26. Alkalmazz csoportmunkát!** A diákok igen nagy hatással vannak egymásra és ez pozitív is lehet (nem csak negatív, ami sajnos szintén előfordul).
- 27. Még a legnehezebben kezelhető diákok esetében is keress alkalmat arra, hogy felelősségteljes feladattal bízhasd meg őket!** Ez gyakran pozitívan befolyásolja a diákok hozzáállását, magatartását.
- 28. Gyakran beszélgetsetek el arról, milyen osztályközösséget szeretnének a diákok kialakítani!** Ne engedd, hogy ezek a beszélgetések személyeskedő jelleget öltsenek, például: „Ha Bandi nem kiabálna folyton, sokkal jobb osztály lehetnénk!” Mindig általánosságban fogalmazzátok meg a problémákat: „Senkinek nem lenne szabad órán engedély nélkül beszélgetnie!” Ha ezt maguk a diákok fogalmazzák meg, az jó hatással lehet arra a néhány tanulóra, akik nem tartják magukat a szabályokhoz.
- 29. Mindig adj visszajelzést a diákoknak,** hogy tudják milyen a teljesítményük, megfelelnek-e az elvárásaidnak vagy sem! Magyarázd el pontosan, mit vársz tőlük, és hogyan tudnak ezeknek az elvárásoknak megfelelni! Ezt akkor is tedd meg, ha minden jól megy, mert azt könnyen természetesnek vesszük. Ha a diákok nem kapnak visszajelzést, akkor nem tudhatják, mit vársz el tőlük.

- 30. Mondd meg a diákjaidnak, hogy büszke vagy rájuk és fejlődésükre!** Ezzel nem a tökéletességre, hanem a folyamatra irányítod a figyelmet. Rendszeresen bátorítsd és dicsérd meg őket, amikor valamit jól csinálnak: „Örülök, hogy mostanában egyre segítőkészebb vagy!”, „Örülök, hogy sokkal gyorsabban engedelmeskedsz!”, „Jó látni, hogy sokkal türelmesebb vagy, év eleje óta sokat fejlődöttél ezen a területen!”, „Csak így tovább, ne felejtse el mindennap elhozni a házi feladatodat!”
- 31. Mozgósítsd a diákjaidat a szolgálatra, másoknak való segítségnyújtásra!** A Holt-tengerhez hasonlóan, ha egy diák mindig csak kapja az „élő vizet”, de soha nem tudja továbbadni, akkor idővel beleun és megkeseredik. Teremts lehetőséget, hogy ők is segíthessenek, hasznosnak érezhessék magukat. Ez gyakran a legnehezebben kezelhető gyermeket is megváltoztatja.
- 32. Saját példáddal mutasd meg, hogyan dolgozzák fel a nehéz helyzeteket, a csalódásokat, a stresszt és a haragot!** Fontos, hogy a beszéded és viselkedésed is mindig példaadó legyen, még akkor is, ha a dolgok nem úgy mennek, ahogyan szeretnéd. Emlékezz Jakab szavaira: „Kiváltság-nak és örömmek tartásátok...”
- 33. Légy önmagad!** Ne érezd azt, hogy „tökéletesnek” kell lenned! A diákok roppant hamar észreveszik, ha viselkedésed nem őszinte, ha bármi mesterkéltség van benned. Ugyanakkor, ne alkalmazd az „azt csináld, amit mondok, ne azt, amit teszek” mottót! Egyszerűen legyél olyan esz-köz Isten kezében, akit használni tud, hogy mások életét megérintse!
- 34. A diákoknak tanárra és nem játszópajtásra van szükségük.** Mindig legyél kedves és barátságos, de ne felejtse el, hogy a túlzott bizalmaskodás megvetéshez vezethet!

Anélkül is jó lehet a kapcsolatod a diákokkal, hogy egyé válnál közülük.

35. **Mindig követeld meg, hogy a felnőtteknek megadják a nekik járó tiszteletet,** megszólításban és viselkedésben egyaránt!
36. **Mindig legyél kedves és tartsd tiszteletben a diákjaidat!** Az egész lényed, hangod, szavaid, arckifejezésed, gesztusaid ezt sugározzák!
37. **Mindig pozitívan állj hozzá diákjaidhoz!** Feltételezd a legjobbat és bátorítsd őket!
38. **Soha ne felejtse el, hogy a diákok élete Isten kezében van,** Ő munkálkodik bennük! Legyél Isten eszköze az életükben, de ne akard a felelősséget magadra venni olyan dolgokért, amelyeket egyedül Isten képes bennük elvégezni! A bal margón látható három igeverset írd fel magadnak egy olyan helyre, ahol gyakran el tudod olvasni!
39. **Ami elmúlt, elmúlt.** Ne vigyél át haragot, sérelmet egyik napról vagy hétről a másikra! A diákoknak szükségük van rá, hogy tudják, minden nap tiszta lappal indulhatnak. Ha tartasz attól, hogy fegyelmezetlenek lesznek, az be is fog következni, ebben biztos lehetsz. A tanulók megérik, ha kritikusan közeledsz hozzájuk és meg fognak felelni az „elvársaidnak”.
40. **Legyél következetes!** Semmi sem olyan zavaró a diákok számára, mint ha a tanár viselkedése és hangulata állandóan változik. Ez a magatartás arra ösztönzi őket, hogy kipróbálják, hol van a határ, és gyakran konfrontációhoz vezet.
41. **Legyél igazságos!** A tanulók képességei és szükségletei valóban különbözőek és nem bánhatsz velük egyformán, de

ha azt látják, hogy egyesekkel kivételezel, az problémákhoz vezet. Ne legyenek „kis kedvenceid”!

- 42. Figyelj rá, hogyan tudod megélni az Igét:** „Ti, Atyák (és tanárok, mint a szülők helyettesítői) ne bosszantsátok a ti gyermekeiteket, hogy kétségbe ne essenek!” Mi az, ami felbosszant vagy elkésérít egy diákot? A legtöbb diák a következő dolgokat szokta felsorolni: ha nem tudja, mire számíson; a felnőttek kiszámíthatatlan reakciói, következtelenségei; a kortársaktól elszenvedett igazságtalan bánásmód; ha nem mondhatják el a történeteket a saját szemszögükből; ha soha nem tudnak az elvárásoknak megfelelni; ha valaki haragszik rájuk anélkül, hogy tudnák az okát; ha nem dicsérik meg őket, amikor keményen dolgoznak és jó munkát végeznek. A te diákjaid esetében mi a helyzet? Ők vajon mit mondanának?
- 43. Vigyázz, hogy se a diákok, se a szülők ne érthessék félre fizikai kedvességedet, egy vállveregetést vagy ölelést!** A tanár legyen kedves, de viselkedése minden gyanún felül álló!
- 44. Ne engedd, hogy bármelyik diák ellenszenvessé váljon számodra a viselkedése miatt!** Az elfogadhatatlan viselkedést beszéljétek meg, de őrizd meg az Istenbe vetett bizalmadat, tudva, hogy Ő meg tudja változtatni a diákjaidat! Egyetlen gyermek sem elveszett Isten megváltó kegyelme számára.
- 45. Ne mutasd ki a haragodat!** Ha úgy érzed, hogy kezd benned felgyülemelni a harag, végy erőt az érzéseiden és ezt az önkontrollt nyugodt hanghordozásban és gesztusokban juttasd kifejezésre!
- 46. Ne vitatkozz!** Úgysem győzhetsz! Az, hogy mi a helyes és mi nem, valamint, hogy kinek a kezében van az irányítás, vi-

tán felül áll. Elmagyarázhatod és megbeszélhetitek, de ha a diákok elkezdnek vitatkozni, azonnal véget kell vetni a beszélgetésnek.

- 47. Ne csúfold ki a diákjaidat és ne légy velük szarkasztikus!** A harag és kritizálás soha nem ösztönöznek fegyelmre vagy helyes viselkedésre. Ha viszont kéred Istent, hogy segítsen neked az Ő szemével látni a diákjaidat, az segít. Ő soha nem veszíti el a türelmét, nem kételkedik és nem rója fel a gonoszt. Isten mindenkiben látja a jó lehetőségét, ha elfogadja a megváltást és a megszentelődés útjára lép.
- 48. Vigyázz, nehogya beleess a „kritika csapdjába”!** A kemény szavak, kiabálás (ami egyébként nem jellemző rád) meghozzák a kívánt eredményt. Például, fegyelmezés közben felemelted a hangod, amikor azt mondtad: „Csend legyen!”, és a diákok elhallgattak. Tudat alatt azonnal a következő raktározódott el az agyadban: „Ez használt, érdemes lesz máskor is kipróbálni”. Legközelebb hasonló helyzetben önkéntelenül ugyanazt teszed. Ekkor azonban már keményebben kell szólnod, jobban fel kell emelned a hangodat. Nem kell hozzá sok idő, és beleestél a „kritika csapdjába”, ami egyre kevésbé hatékony és így csak a tehetetlenség-érzésedet növeli. Ha felismered, hogy kialakulóban van ez a szokás, ne engedj neki, szállj vele szembe!
- 49. Ne túlozd el a dolgokat,** ne csinálj a bolhából elefántot! Gyégezz elkerülni a konfrontációt más diákok előtt!
- 50. Fontold meg annak a lehetőségét, hogy nem avatkozol be, ha egy nem kívánatos helyzet magától is megszűnhet,** ha senki sincs veszélyben és a jelenség várhatóan nem fog tovább gyűrűzni (azaz más tanulók nem fogják követni az adott viselkedést)! Bizonyos esetekben a figyelem hiánya is erős motiváló tényező a nem kívánatos viselkedés elhagyására.

- 51. Soha ne fenyegetőzz olyan büntetéssel, amit nem tudsz, vagy nem akarsz végrehajtani!** Ugyanakkor, ha a tanulók tetteinek vannak természetes, illetve logikus következményei, azt magyarázd el nekik és emlékeztess rá őket!
- 52. Ne engedj az elveidből, és ne köss kompromisszumokat a népszerűség kedvéért!** Nagy különbség van aközött, hogy kidolgozol egy olyan jutalmazási rendszert, amelyben a diákok pontokat gyűjthetnek, és aközött, ha egy probléma kellős közepén azt mondd az osztálynak, hogy ha jók lesznek, öt perccel hamarabb fejezed be az órát.
- 53. Mindig azt a tanulót fenyítsd meg, aki elkövette a fegyelmezetlenséget;** ne az egész csoporton vagy osztályon töltsd ki a bosszúdat! Ha a csoport tagjai azt érzik, hogy nem szereted őket, bajban vagy.
- 54. Ha a fegyelmezetlenség elhatalmasodott az osztályban, koncentrálj a főkolompusra!** Ha őt le tudod szerelni, meg tudod nyerni, a többiek is követni fogják. Ennek érdekében szükség lehet rá, hogy az órán kívül több időt is szentelj ezeknek a tanulóknak.
- 55. Ne hozd olyan helyzetbe a diákokat, hogy árulkodniuk kelljen a társaikra!** Ha belépsz az osztályba, ahol néhány rendetlenkedő teljes felfordulást okozott, megkérheted azokat, akik nem voltak benne a dologban, hogy álljanak fel. Dicsérd meg őket, a többieket pedig külön személyesen fegyelmezd!
- 56. Használd fel a természetes következményeket bizonyos viselkedések helyreigazítására!** Ha egy játék tartozékai elvesznek vagy megrongálódnak, azzal nem lehet többet játszani. Más esetekben alkalmazd logikus következményeket! Ha például két gyerek veszteszik egy játékon, akkor annak az a következménye, hogy a játékot egy hétre elteszed és

nem játszhatnak vele. A földön hagyott játékok két napig a tanárnál maradnak. Nem sok magyarázat kell, hogy a tanulók rájöjjenek viselkedésük helytelenségére és változtassanak rajta.

- 57. Ne beszélj sokat, de legyen súlya annak, amit mondasz!**
Salamon jó tanácsa: *„Aki megtartóztatja beszédét, az tudós ember, és aki higgadt lelkű, az értelmes férfiú.”* (Péld 17:27) és *„Mert van sok beszéd, amely a hiábavalóságot szaporítja, és mi haszna van az embernek abban?”* (Préd 6:11)
- 58. Ne félj attól, hogy kimutasd, neked is van humorérzéked!** Bizonyos helyzetek roppant mulatságosak, és ezeket nem lehet elkerülni. Ne vess együtt a diákjaiddal! Természetesen óriási különbség van aközött, hogy egy helyzeten nevetünk, vagy kinevetünk valakit – ezt soha nem engedhetjük meg! Ha nevetni tudsz magadon, amikor nagyon elrontasz valamit, akkor a diákok látni fogják, hogy az ilyen helyzeteket humorosan is fel lehet fogni.
- 59. Legyél elég felnőtt ahhoz, hogy beismerd a hibáidat!**
Kérj bocsánatot nyilvánosan és személyesen, mutass példát az újrakezdésben!
- 60. Készíts albumot az osztályról,** amelybe összegyűjthetsz fényképeket, a diákok munkáit, eredményeit, az osztály híradó egy-egy példányát, stb.! Ahogy az összetartozás érzése erősödik, úgy fognak a diákok egymáshoz és hozzád is jobban kötődni, közelebb kerülni.
- 61. Szervezz ún. sztár napokat** hetente vagy olyan időközönként, ahogy a legjobban megfelel! Bátorítsd az osztály tagjait, hogy írjanak kedves, bátorító üzeneteket kiválasztott társuknak és azt helyezték el az osztály által előre elkészített tablón! Te is írd néhány kedves, bátorító sort és fejezd ki egy igeverssel, ami szerinted leginkább jellemző arra a diákra! A

nap végén az üzeneteket gyűjtsd össze, hogy a tanuló hazavihesse és megoszthassa a szüleivel is!

62. Mondj el olyan történeteket, amelyek illusztrálják az általad kívánatosnak tartott magatartást! Bár a férjemmel együtt mindig készek voltunk megmagyarázni, mit miért kérünk a gyermekeinktől, kislányainknak meg kellett tanulniuk, hogy azonnal engedelmessékedjenek. Egy alkalommal éppen vízisielni voltunk, amikor azt mondtam a kisebbik lányunknak, hogy szálljon be a csónakba. A kislányom szinte a vízben járt, hogy azonnal beszálljon. Azonnali engedelmessége valószínűleg megmentette az életét, mert abban a pillanatban egy mérges kígyó bukkant ki a vízből nem sokkal mellette, Ez a történet sokszor segített, hogy diákjaim megértsék az azonnali engedelmesség fontosságát.

63. Állíts össze olyan bibliavers-gyűjteményt, amely kifejezi a diákokkal szembeni elvárásaidat! A hosszú, unalmas „lelki fröccsök” nem hatékonyak, általában csak erősítik a gyermekek ellenállását. A megfelelő alkalommal mondj egy oda illő igeverset és hagyd, hogy a Lélek elvégezze a munkáját! Néhány igever, amelyeket én gyakran használok:

Egymással békességben éljétek. – 1 Thessz 5:13

Örüljétek az Úrban mindenkor. – Filippi 4:4

Mindent zúgolódás és versengés nélkül cselekedjétek. – Filippi 2:14

Ne légy részes más bűneiben. – 1 Tim 5:22 b

Haragudjatok, de ne vétkezzétek. – Ef 4:26

Aki oroz vala, többé ne orozzon. – Ef 4:28

Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ne származzék. – Ef 4:29

Mindentől, ami gonosznak látszik, őrizkedjétek! – 1 Thessz 5:22

Senkinek gonoszért gonosszal ne fizessétek. – Rm 12:17

*Cselekedeteiből ismerteti meg magát még a gyermek is. –
Péld 20:11*
*Aki tudna jót cselekedni, de nem cselekszi, bűne az annak.
– Jk 4:17*
Nem vetem a szemem hiábavaló dolgokra. – Zsolt 101:3
*Legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén
egymásnak. – Ef 4:32*
*Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz. – Rm
12:9*
*A kevély szemeket és a hazug nyelveket gyűlöli az Úr. –
Péld 6:17*

- 64. Gyűjts össze minden olyan ötletet, amelyekkel az ún. holt időt ki lehet tölteni!** Olyan tevékenységeket, amelyeket akkor is lehet végezni, miközben elpakoltok, egyik feladatról áttértek a másikra, sorban álltok, stb. Ezek olyan percek, amelyeket ki lehet használni arra, hogy elmondjátok a Biblia könyveinek a nevét, például úgy, hogy te megnevezel egy könyvet az Ó- vagy az Újszövetségből, a diákoknak pedig meg kell mondani a következő könyv nevét. Megkereshettek bibliai párokat; bibliai tárgyakat és számokat rendelhetek egymáshoz; elénekelhetitek a gyerekek kedvenc énekét; felsorolhattok bibliai csodákat, barkóbázhattok, például: „Gondoltam valamire, amit Isten teremtett. Az égen van, puha és fodros”, stb.
- 65. A tanítási időn kívül is próbálj meg kapcsolatot teremteni és tartani a diákokkal:** egy telefonhívással, képeslappal, rövid levéllel kifejezheted irántuk érzett szeretetedet. Időnként még egy megcímzett, felbélyegzett válaszbortékot is küldhetsz, hogy bátorítsd őket, ők is írjanak neked. Ígérd meg, hogy minden levélre válaszolni fogsz! Bátorítsd a gyerekeket, hogy egymással is levelezzenek!
- 66. Ne csak negatív, hanem pozitív visszajelzést is küldj haza a gyerekekkel!** Egy dicséret, piros pont, matrica, stb.

nagyszerű bátorítás. Kérd meg az igazgatót, hogy időnként írjon egy dicséretet a kimagasló eredményt elérő diákok szüleinek!

67. Határozd el, hogy minden nap több pozitív elem lesz a diákokkal való kapcsolatodban, mint negatív; az egész osztállyal és minden tanulóval egyenként! Felmérések szerint a tanárok többsége általában háromszor annyi negatív dolgot mond a diákoknak, mint pozitívat. Ha észreveszed, hogy több dolgot is megkritizáltál, vagy megszólítottad őket, tudatosan keress valamit, amit meg tudsz dicsérni a viselkedésükben vagy teljesítményükben.

Különleges beavatkozási technikák

68. A tettek gyakran hangosabbak a szavaknál. Ha egy tanuló ütögeti a padot a ceruzájával, vagy egy darab papírral játszik, szép csendben vedd el tőle, és ne add vissza az óra végéig, akkor pedig beszéljess el vele.

69. Ha odasétálsz a beszélgető gyerek mellé és megállsz, ha csendben valakinek a vállára teszed a kezéd, vagy egy tanulót átültetsz egy másik helyre, ezek mind olyan lehetőségek, amelyek megoldhatják a fegyelmezési problémát anélkül, hogy az óra menetét meg kellene szakítani.

70. Próbáld ki a hallgatást! Hirtelen állj meg egy mondat közben és várd meg, míg a tanuló észreveszi magát és elhallgat! A csoport tudni fogja, miért álltái meg. Ha ez önmagában nem elég, akkor nézd meg pontosan, mennyi a kiesett idő. A beszélgető tanuló tartozik neked ezzel az idővel akkor, amikor a többieknek szabadidejük van, vagy éppen játszanak.

- 71. Addig ne kezdj el beszélni, amíg mindenki úgy nem viselkedik, ahogy azt elvárod:** a helyén ül, nem beszélget, stb.
- 72. Próbáld meg keményen ránézni a fegyelmezetlenekre;** egy fejcsóválás, mutatóujjal való jelzés, szemöldökráncolás mind jelzi, hogy nem helyesen viselkednek.
- 73. Ahelyett, hogy a fegyelmezetlen viselkedésért felírnál valakit a táblára, vagy valamilyen jelet tennél a neve mellé, jobb, ha minden tanuló neve mellé meghatározott jelet, zászlót vagy csillagot teszel az óra elején, és a fegyelmezetlen viselkedésért ezekből mindig elveszel egyet.**
- 74. Amikor hangosan olvastatsz, vagy kérdéseket teszel fel, ne sorba haladj az osztályban, hanem összevissza, hogy ne tudják kiszámolni, mikor ki következik. Először tedd fel a kérdést, csak az után szólíts fel valakit, hogy válaszoljon!**
- 75. Ha úgy érzed, a diákok már unják hallgatni a hosszan tartó magyarázatot, válts át a kérdés-felelet módszerére!**
- 76. Segíts a diákjaidnak, hogy a tanultakból az élet alapelveire vonatkozó következtetéseket vonjanak le! Ha például egy oldalnyi matematika feladatot kell megoldaniuk, az a következő következtetések levonásához, megbeszéléséhez vezethet: 1. Jól megválasztott terv, stratégia növeli az eredményességet; 2. Egy adott készség gyakorlása annak jobb elsajátításához vezet, akár matematikáról, akár kosárra dobásról van szó; 3. Nem lehet mindig mindent hibátlanul megoldani, de meg kell tennem minden tőlem telhetőt; 4. Fontos tudnunk, hogyan javíthatjuk ki a hibákat. Miután levontátok a megfelelő következtetéseket, engedd, hogy a tanulók maguk jöjjenek rá, ezeknek milyen szerepe lehet az otthoni, baráti kapcsolataikban, más tantárgyakhoz való hozzáállásukban, stb.**

- 77. Segíts annak, aki nehezen tud megoldani egy feladatot!**
Sok diák könnyebben megbirkózik egy feladattal, ha van mellette valaki, aki segít, mint ha a tanár örmesterként szemléli őket a katedráról. Kérd az urat, hogy munkálja ki benned a Szentlélek által az ilyen segítő szolgálatra való készséget!
- 78. Mindig konkrétan jelöld ki a hallgatás utáni megértés feladatát,** hogy a diákok tudják, mire kell odafigyelniük: jegezd meg öt szereplő nevét a történetből; nevezd meg azt a három helyet, ahol Jézus járt; hányszor tagadta meg Péter Jézust.
- 79. Az alsóbb osztályokban jó segítség egy báb, aki figyeli az osztályt,** időnként a füledbe súg valamit és a történet végén név szerint megdicséri azokat, akik végig figyeltek (ha mindenki, akkor az egész osztályt). Ezek a gyerekek előre jöhetnek és a báb kezét fog velük, vagy vállon veregeti őket.
- 80. A viselkedés legkisebb javulását is vedd észre és bátorítsd!** Ha az a tanuló, aki a múlt héten csak két percig bírt nyugodtan ülni, ma öt percig ült nyugodtan, az előrelépés. Segíts a diákoknak, hogy folyamatosan változzanak, fejlődjenek, míg el nem érik az elvárásaidat!
- 81. Próbáld meg arra a diákra irányítani a figyelmet, aki jól viselkedik, dicsérd meg!** Ez ugyanakkor figyelmeztetés a többieknek, anélkül, hogy fegyelmezetlenségüket külön figyelemre méltatnád.
- 82. Kérdezd meg a rendetlenkedő tanulót, miben segíthetsz neki!** Ez lehetőséget ad arra, hogy odamenj hozzá, megigazítsd a könyveit és további munkára, helyes viselkedésre ösztönözd.

- 83. Halkítsd le a hangodat** – ne emeld fel, hogy a diákoknak a még jobban oda kelljen figyelniük, ha meg akarják érteni, mit mondasz, a további beszélgetés vagy zajongás helyett.
- 84. Ne felejtse el, hogy a rendszeres rossz viselkedés általában valamilyen mélyebb szükségletet takar**, például figyelem felkeltési szándékot, szeretethiányt. Ha a tanulók alapvető érzelmi szükségleteit (szeretet, megbecsülés, összetartozás, cél, pozitív hozzájárulás) kielégíted, ezzel jelentősen csökkented a fegyelmezetlenségi hajlamot.
- 85. Legyél türelmes** – Isten még nem fejezte be bennük a munkát (ahogy benned sem)! A problémák megoldása és a kapcsolatok kiépítése időt vesz igénybe.

Egyénre irányuló beavatkozás

- 86. Ha minden arra irányuló kísérleted kudarcot vallott, hogy egy diákkal csoportban együtt tudj munkálkodni, akkor foglalkozz vele személyesen!** Ne használj olyan fegyelmezési eljárásokat, amelyek nyilvánosan megszégyenítik a gyermeket! Különösen egy keresztyén iskolában, vagy a gyülekezetben, ahol a részvétel önkéntes, nagyon sokat árthatunk ezzel Krisztus ügyének egy gyermek életében. Keresztyénként soha nincs jogunk, hogy bántóak legyünk, még akkor sem, amikor a legnehezebb problémák, helyzetek megoldásával állunk szemben.
- 87. Amikor négyszemközt megbeszéled a problémát a tanulóval, igyekezz a következő pontokra koncentrálni:**
- Világosan magyarázd el a vétségét, hangsúlyozd, milyen kárt okozott ezzel az egész osztályközösségnek, ne csak a személyed elleni sértést lásd benne!
 - Próbáld meg eljutni odáig, hogy a tanuló beismerje az általa elkövetett vétséget! Ne tegyél fel olyan kérdéseket,

hogy „miért viselkedsz így?” – legtöbbször úgysem tud rá válaszolni.

- c) Jelentsd ki, hogy te bízol benne, hogy a tanuló képes lesz az elvárásaidnak megfelelően viselkedve együttműködni az osztállyal; igyekezz erről őt is meggyőzni!
- d) Mondd el, lehetőleg minél konkrétan, milyen viselkedést vársz el tőle! Kérd, hogy határozza el, igyekszik úgy viselkedni, hogy az a közösség épülését szolgálja, ne pedig hátráltassa a munkát.
- e) Emlékeztess, hogy minden viselkedésnek vannak következményei, amelyek az adott viselkedéssel együtt járnak! Segíts a tanulónak eljutni odáig, hogy maga válassza a büntetést!
- f) Van, amikor lehetőség adódik rá, hogy a tanuló Istennel való személyes kapcsolatára rákérdezzünk. Teljes mértékben hagyatkozz a Szentlélek vezetésére, miközben a gyermeket Jézus Krisztusba, mint az ő személyes megváltójába vetett hitre és bűnbánatra vezeted! Ugyanakkor ne használd ki az általa elkövetett vétséget, hogy jól „beolvasd” neki! Isten jóságának felismerése vezet bűnbánatra.
- g) Biztosítsd a tanulót arról, örülsz, hogy az osztályodba jár, szereted, és nagy lehetőségeket látsz előtte a jövőben, ha egyre jobban átadja a szívét Istennek és fejleszti az önfegyelmét.
- h) Ha szükségesnek látod, mondd el, milyen következménye lesz, ha a probléma megismétlődik!

88. Ha egyszer-kétszer már személyesen elbeszélgettél a legalább általános iskoláskorú gyermekkel, fontold meg, nem lenne-e jó egy ún. szerződést kötni vele, amely pontosan leírja az elvárásokat és a következményeket, amivel mindkét fél egyetért. Egy harmadik személy is aláírhatja tanúként. Állapodjatok meg egy időpontban, amikor a szerződést felülvizsgáljátok, és adj belőle egy példányt a tanulónak! Mindig figyelj rá, hogy a szerződésben leirtaknak megfelelően járj el!

- 89. Egy személyes beszélgetés utáni szerződésnek vagy szóbeli megállapodásnak része lehet egy olyan jelben való megegyezés,** amely jelzi a tanulóknak, hogy viselkedése kezd megközelíteni az elfogadhatatlant. A jel lehet egy halk köhintés, vagy az, hogy megkopogtatod az asztalt a ceruzáddal. A többiek számára a jel ismeretlen, tehát nem jelent semmit. Ez a módszer időnként hatásosan segít a tanulóknak ellenőrizni saját viselkedését.
- 90. Kérj tanácsot a feljebbvalóidtól, amikor úgy érzed, hogy egy tanuló fegyelmezésére irányuló minden erőfeszítésed hiábavaló!** Olyan esetekről van szó, amikor meg kellett szólítanod a tanulót óra közben, vagy négy szemközt elbeszélgettél vele, és mégsem változott semmi. A felettesed segíthet más fegyelmezési módszerek kidolgozásában, illetve annak eldöntésében, mikor kell értesíteni a szülőket.
- 91. Ne beszélj az ilyen jellegű problémákról másoknak!** Ez árt a tanuló jó hírének, elkeserítheti a szülőket és Isten népe között megengedhetetlen.
- 92. Ne halogasd a szülők értesítését, de figyelj oda arra, hogyan!** Amikor felháborodottan azt mondd: „Jancsi kibírhatatlan volt ma!”, vagy „Meg fog őrjíteni ez a gyerek!” – eleve halálra ítélted ezt a kapcsolatot. A szülőknek érezniük kell, hogy nincs közöttetek ellenséges viszony, hiszen mindketten ugyanazon az oldalon álltok. Ha nem lépsz fel támadólag, nem fognak védekezni. Egyszerűen mondd azt: „Van néhány probléma, amit meg kellene beszélnünk!” Válassz egy alkalmas helyet és időpontot, és legyél felkészült! Mondj konkrét példákat a gyermek viselkedésére, és arra is, hogyan fegyelmeztetted. Legyél nyitott a szülők javaslatai iránt és igyekezz megszerezni a támogatásukat, miközben biztosítod őket gyermekük iránti elkötelezettségéről és szeretetéről.

93. Legyenek a szülők a szövetségeseid, különösen egy javuló viselkedés jutalmazásában! Azt azonban nem várhatod el, hogy a szülők megoldják helyetted az osztályban jelentkező fegyelmezési problémákat. Ez a te feladatod. A szülők gyakran kérik, hogy a tanár minden nap adjon írásos véleményt a gyermek viselkedéséről, és ilyenkor a tanár hajlamos a fegyelmezést a szülőkre hárítani. A szülők ilyenkor valójában azt kérik: „Azt szeretnénk hallani, hogy javul a gyermek viselkedése”. Ha rendszeresen negatív visszajelzést kapnak, az megrontja a közöttetek levő kapcsolatot és aláássa a tanár nevelési képességeibe vetett bizalmat.

94. Az elszigetelés, kiültetés, órák utáni benmaradás mind hatásos módszerek, különösen az olyan diákok fegyelmezése esetében, akik szeretnek mindig a többiek érdeklődésének középpontjában lenni. Az idő az életkortól függ, tíz perces kiültetéstől egy vagy néhány napon órák utáni benmaradásig is terjedhet. A tanuló elveszti minden lehetőségét, hogy szünetekben a többiekkel együtt legyen, játsszon. A megbeszélésnek, megbánásnak, bocsánatkérésnek és helyreállításnak itt is meg kell történnie.

95. Amennyiben egy tanuló rendszeresen fegyelmezetlenül viselkedik és magatartása a fegyelmezés ellenére sem javul, komolyabb lépésekhez kell folyamodni, hogy megállapítsák ez esetleges mélyebb érzelmi, vagy figyelem hiányából fakadó problémákat, tanulási rendellenességeket, egyéb okokat. Néhány javaslat:

- a) A feljebbvalóid, a szülők és az elérhető szakemberek részvételével tartsatok egy megbeszélést!
- b) A gyermeket szakemberrel meg kell vizsgáltatni és javaslatot tenni a probléma kezelésére.
- c) A gyermeknek és családjának javasolhatjuk, hogy vegyenek részt szakszerű lelki tanácsadásban.

d) Amennyiben úgy látjuk, hogy iskolánk a gyermek szempontjából nem a legmegfelelőbb, javaslatot tehetünk arra, hogy a szülők írassák át a gyermeket egy másik intézménybe, amely képességeinek, érdeklődési körének jobban megfelel, több speciális szolgáltatást nyújt.

96. Bár a keresztyén tanárok többségének szeretete és türelme szinte végtelen, a fegyelmezetlenségével az osztály rendjét megbontó diákokot mégis el kell tanácsolni. A tanítás színvonala és az osztály többi tagjának érdekében egy-két rendbontó diák eltanácsolása egy idő után elkerülhetetlenné válik. Az ilyen drasztikus módszerek gyakran rádöbbsentik az adott tanulót, hogy a számára szükséges segítséget igénybe vegye, vagy a képességeinek, érdeklődésének jobban megfelelő iskolát keressen.

Záró gondolatok

97. Befejezésül szeretném megjegyezni, hogy a fegyelmezés egy pozitív folyamat. A valóban megoldhatatlan esetek száma igen kicsiny. Törekedj arra, hogy mindig összefüggéseiben vizsgálj a dolgokat! „Ez is elmúlik majd” – bátorító a nehéz helyzetekben. Ne engedd, hogy a negatív dolgok teljesen lekössenek! Ha úgy érzed, hogy a gyermekekkel való kapcsolatodban több volt a negatív, mint a pozitív elem, tarts önvizsgálatot. Fontos, hogy a nap végén mindig úgy érezd, minden diákkal való kapcsolatodban legalább annyi pozitív, mint negatív elem volt.

98. Ne feledkezz meg a bevezetőben elmondottakról – a helyes fegyelmezés alapja az igazi, gondoskodástól áthatott, jó kapcsolat. Mivel a kapcsolatok alapját az érzelmek (nem pedig az értelem) jelentik, mindig juttasd kifejezésre, hogyan érzel diákjaid iránt. Egészítsd ki a következő mondatot az alábbi kifejezésekkel:

Amikor látlak titeket, mindig érzem magam.

*boldognak
büszkének
megelégedettnak
kimondhatatlanul jól
szerencsésnek
megjutalmazottnak*

*lelkesnek
hálásnak
Isten iránt hálásnak
Örömtelinek
Igazán értékesnek
stb.*

99. Miközben arra törekszel, hogy pozitív hozzáállást fejlessz ki magadban a diákok felé, tanulj meg legalább 100 különféle módot, ahogyan megelégedettségedet ki-fejezheted! Néhány a sok közül:

*Ügyes vagy!
Jól haladsz!
Ez nagyszerű!
Hihetetlen!
Gyönyörű!
Szuper!
Csodálatos!
Szenzációs!
Kimagasló teljesítmény!
Kiváló!
Jó gondolat!
Jó irányba haladsz!
Fenomenális!
Sziporkázó!
Tökéletes!
Ez az!
Nem rossz!
Fantasztikus!
Lenyűgöző!
Elbűvölő!
Alapos!
Ügyesen rendszerezett!*

*Jobb, mint valaha!
Helyes válasz!
Most megvan!
Tudom, hogy képes vagy rá!
Isten célja az életedre nézve!
Jó Isten munkáját látni benned!
Csak így tovább!
Legközelebb könnyebb lesz!
Szépen haladsz!
Most sokkal jobban megy!
Túltettél magadon!
Látom, hogy forog az agyad!
Veled élvezet dolgozni!
Jó úton jársz!
Kiváló teljesítményt nyújtottál!
No, nézd csak!
Mekkora javulás!
Meg vagyok veled elégedve!
Kimondhatatlanul jó!
Büszke vagyok rád!
Elképesztő!
Nagyra értékelem, amit csináltál!*

*Nagyon szép!
Látszik, hogy Isten használ téged!
Mestermunka!
Művészi teljesítmény!
Igazán leleményes!
Látszik, hogy használod az esze-
det!
Kiemelkedő!
Ezen, úgy látom, magad is megle-
pődtél!
Nagyon érett reakció!
Alapos gondolkodásra vall!
Díjnyertes produkció!
Dicséretet érdemel!
A szüleid büszkék lehetnek rád!
Abszolút tökéletes!
Látszik, hogy érted!
Még kiemelkedőbb teljesítmény!
Napról-napra jobb!*

*Jól végzett munka!
Egyedülálló teljesítmény!
Nagyszerű volt!
Túlteljesítetted a feladatot!
Jó választás volt!
Lehet ünnepelni!
Különösen szép!
Pedáns!
Győzelem!
Elvitted a pálmát!
Első osztályú teljesítmény!
Megörvendezettél!
Jól haladsz!
Mindent bele, csak így tovább!
Te vezess!
Fejedelmi munka!
Jó úton haladsz a siker felé!
Öröm ilyen jó osztályban tanítani!*

Az osztályon belüli fegyelmezés, egyszerűen kifejezve, a házirend foganatosítása és együttműködési minták kialakítása annak érdekében, hogy a tanulás hatékonyságát maximalizáljuk, a szétszórtságot pedig a minimálisra csökkentjük. Minden tanár egyben „fegyelmező” is.

Az osztályban megfelelő fegyelmezés nélkül értékes tanítási idő vész el, ami mind a tanárban, mind a diákokban csalódottságot szül. Mivel minden osztályközösség válhat „problémás csoporttá”, minden tanárnak szüksége van olyan módszerek elsajátítására, amelyek segítségével elkerülheti az osztályon belüli zűrzavar kialakulását.

Az órák sikeres lebonyolításához nincs csodaszere vagy varázsigé. Nincs egyetlen egyszerű eljárás, amely minden helyzetben működik. A *99 hasznos jótanács! Fegyelmezés az osztályban* a fegyelmezésre és óravezetésre vonatkozó ötletek széles skáláját kínálja, amire minden tanárnak szüksége van. Minden javaslat megalapozott pedagógiai elméletekre és bibliai alapelvekre épül, amelyeket az osztályterem olvasztótégelye finomított ki.

A *99 hasznos jótanács! Fegyelmezés az osztályban* c. kiadvány a gyakorlati óravezetés és fegyelmezési módszerek bővített tárházát nyújtja. Minden tanárnak arra kellene törekednie, hogy ezeket a javaslatokat szolgálata szerves részévé tegye.

Sharon R. Berry, PhD

Sharon R. Berry az Association of Christian Schools International tantervfejlesztési igazgatója. Három évtizedes tanári pályája során Dr. Berry a kicsinyektől a tizenévesekig mindenféle korú gyermeket tanított már iskolákban, gyülekezetekben, bibliaklubokban és táborkban. Sokrétű tapasztalataiból szűrte le azokat az osztályon belüli fegyelmezésre vonatkozó értékes irányelveket, amelyeket ebben a mélyen szántó füzetben közzétesz. Ezekből a sorokból pályakezdők és tapasztalt pedagógusok is bátorítást és útmutatást meríthetnek.

Dr. Berry tudományos fokozatokkal rendelkezik az általános iskolai képzés, a siketek oktatása, az érzelmi rendellenességekkel és tanulási nehézségekkel küzdők tanítása, valamint oktatásszervezés területén. Sharon Berry és férje Ray Berry tiszteletes az Egyesült Államokban, az alabamai Birminghamben él. Két leányuk egyike Horvátországban szolgál misszionáriusként.

ACSI Keresztény Alapítvány

